

РЕШЕНИЕ

№ 433

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в публично заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело №
20231100902127 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид

ПРЕДЯВЕН Е ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ чл. 155 т. 3 от ТЗ.

Ищецът **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, с адрес: гр. София, бул. "Витоша" № 2, с искова молба вх. № 106100/15.11.2023 г. твърди, че в СГП е заведена прокурорска преписка № 22068/2023 г. по сигнал, подаден от директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – София. Съгласно сигнала **М.Б. М.**, ЕГН ***** - едноличен собственик и управител на „Д.****“ **ЕООД**, ЕИК *****, е починал на 15.07.2023 г., което се установява и от Препис-извлечение от Акт за смърт и справка в НБД. Иска се предприемане от страна на СГП, на съответните действия на основание чл.155, т.3 от ТЗ.

Видно от приложените към сигнала доказателства управителят на дружеството е починал на 15.07.2023 г. и същото няма вписан нов управител повече от три месеца. След извършена служебна проверка в ТРРЮЛНЦ, вкл. и към момента на изготвяне на настоящата искова молба, дружеството продължава да е без вписан управител. Така установените обстоятелства навеждат на извода, че са налице прекратителните основания на чл.155, т.3 от ТЗ. Твърденията изложени в исковата молба се доказват и от разпечатка на електронна страница от публично достъпната част на ТРРЮЛНЦ.

Предвид изложеното и на основание чл. 155 т. 3 от ТЗ ищецът моли да бъде постановено решение, с което да бъде открито производство по прекратяване и ликвидация дейността „Д.****“ **ЕООД**, ЕИК *****.

В срока по чл. 367, ал. 1 ГПК, на 22.12.2024 г. ответникът „Д.****“ **ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „****“, ап.3, чрез особения си представител: **адв. С. А. - САК**, със съдебен адрес: гр. София, ул. „****“ ап. 7, е представил отговор на исковата молба с

вх. № 121397/22.12.2023 г.

В ОИМ се излага, че разглеждането на конститутивния иск по чл.155 т.3 ТЗ е основано на факта на смъртта на едноличния собственик и управител на дружеството – ответник. Искът е допустим във връзка с постановеното по Тълкувателно дело № 1/2020 г. на ВКС. Твърди се обаче, че не е налице правен интерес от предявяване на иска, който се явява преждевременен. Прекратяване по силата на закона е налице, ако не са се осъществили предвидените в чл.157 ал.1 ТЗ две самостоятелни едно от друго условия за продължаване дейността на дружеството. Липсват твърдения, а и доказателства, дали наследниците са заявили продължаване на дейността на дружеството. Липсват доказателства и дори твърдения дали всички наследници са приели наследството на едноличния собственик на капитала, както и дали са проведени производства по чл. 51 от ЗН, едва след провеждането на каквито може да бъде направена преценка дали наследниците бездействат във връзка с поемането на търговското дружество. Единствено при бездействие на приелите наследството наследници на едноличния собственик на капитала, (а в настоящия процес в исковата молба липсва дори твърдение кои от тях са приели наследството), искът би бил допустим. Дали наследниците бездействат във връзка с дадените им възможности по ТЗ свързани с дружеството или отказват да поемат дружеството, може да се установи, като релевантно обстоятелство след като се установи, че всички наследници са приели наследство.

Поради това се иска съдът да приеме, че производството е недопустимо и да се върне исковата молба.

Ако се приеме искът е допустим, същият би могъл да бъде уважен само в случай, че се установи, че наследниците са приели наследството на едноличния собственик и управител на дружеството.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

По делото е представено като писмено доказателство – заверен препис пр. пр. № 22068/2023 г. по описа на СГП по повод постъпило уведомление от НАП-София, че дружеството „Д.****” ЕООД, ЕИК ***** е без управител, тъй като управителят му М.Б. М., ЕГН ***** е починал на 15.07.2023 г. като дружеството има публични задължения и е необходима deregистрация по ЗДДС.

Видно от Справка от НБД М.Б. М., ЕГН ***** е починал на посочената по-горе дата.

Съгласно разпечатка от ТРРЮЛНЦ по партидата на ответното дружество, същото е учредено през 2008 г., като едноличен собственик на капитала и управител е **М.Б. М., ЕГН *******.

От служебната справка в ТРРЮЛНЦ се установява, че и към днешна дата като управител на „Д.****” ЕООД, ЕИК ***** продължава да е отразено лицето В.И. К..

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 155, ал.1, т.3 от ТЗ, който установява, че когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител активно легитимиран да предяви иск за неговото прекратяване е прокурорът, а компетентен да се произнесе по неговата основателност е съдът

по седалището на търговеца. Не съществува законово обвързване на конкретната прекратителна хипотеза с виновно поведение. Достатъчен за реализацията на фактическия състав е фактът, че в рамките на визириания срок за дружеството липсва вписан управител, с което на практика се възпрепятства осъществяване на дейността му.

От събраните по делото доказателства и служебната проверка в ТРРЮЛНЦ се установява, че след смъртта на управителя до настоящия момент, по партидата на търговеца няма вписвания, удостоверяващи вписване на нов управител на дружеството. Разпоредбата на чл.157 ал.1 от ТЗ предвижда че дружеството, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго, или наследниците не поискат да продължат дейността. Според чл. 125, ал. 1, т. 1 от ТЗ при евентуалната смърт на съдружник (в ООД), съответно - едноличен собственик на капитала (на ЕООД), участието на съдружника в дружеството се прекратява. Това прекратяване настъпва по силата на самия факт на смъртта, без да е необходимо предприемането на други правни действия. В качеството й на юридическо събитие смъртта прекратява окончателно членственото правоотношение между едноличния собственик и дружеството, чийто единствен член е същият.

От събраните по делото доказателства и служебната проверка в ТРРЮЛНЦ се установява, че след смъртта на управителя, който е и едноличен собственик на капитала на дружеството - ответник, до настоящия момент по партидата на търговеца няма вписвания, удостоверяващи евентуалното правоприемство от страна на негови наследници, съответно – липсва вписване на нов управител на дружеството. Т.е от момента на смъртта е продължило да съществува търговското предприятие на ЕООД като съвкупност от права, задължения и фактически отношения. Дружеството е останало без управление, без възможността да взема правнорелевантни решения, както и да приема волеизявления и актове от третите лица, тъй като императивно установените дружествени органи, които ЕООД е било длъжно да поддържа по силата на чл. 135 във вр. с чл. 155 т. 3 от ТЗ, са лишени от субектния си състав. В действителност актуалният учредителния акт на ЕООД, може да урежда по различен начин правните последици от смъртта на едноличния собственик на капитала, но следва да се отчете обстоятелството, че към момента на смъртта на едноличния собственик, респ. към момента на откриването на наследството, учредителният акт няма задължителна сила по отношение на когото и да е от наследниците на едноличния собственик. Това е така, тъй като същите все още не са членове на ЕООД. Установяването на правоотношение между наследника и ЕООД може да стане единствено по силата на едностранно волеизявление. Наследникът следва да бъде приет на „собствено основание“, т.е. установявайки предпоставките за придобиване на членство в резултат на наследствено правоприемство. Законът не е установил изричен преклузивен срок, в който следва да бъде отправено искането по чл. 157, ал.1 ТЗ, но съобразявайки смисъла, съдържащ се в текста на чл. 155, ал.1, т.3 от ТЗ, съдът приема, че фактическият състав, произтичащ от разпоредбата на чл. 157, ал.1 от ТЗ, изисква реализацията му в период от три месеца. В противен случай, дружеството следва да бъде прекратено и да преустанови дейността си, като за наследниците остава възможността да осъществят имуществените си права в хода на евентуалното производство за ликвидация

на прекратеното дружество. В този смисъл е и т.1 от Тълкувателно дело № 1/2020 г. на ОСТК на ВКС.

Следва да се посочи също така, че в рамките на производство по чл.155 т.3 от ТЗ не е предвидено уведомяване на наследника на починалия управител на дружеството, че може да поеме същото. В случая е неприложим и ЗН, тъй като предметът на делото не включва наследствено правоприемство и липсва правна норма, подобна на тази по чл.51 от ЗН за даване срок на всички наследници (не само тези от първи ред), да заявят дали приемат наследството.

Смъртта на управителя на дружеството не е единствено условие за прекратяването на дружеството. Ако съдът уважи иска по чл. 155 т.3 от ТЗ решението служебно ще бъде изпратено на Агенция по вписванията за вписване на прекратяването му и откриване производство по ликвидация. Последното задължително се предшества от вписване прекратяването на дружеството, тъй като Агенцията по вписванията няма правомощие да впише подобно обстоятелство служебно. Без да се е развило спорното съдебно производство по чл. 155, т. 3 от ТЗ и да е влязло в сила конститутивното съдебно решение за прекратяване на ответното дружество, не може да се подаде заявление до АВп за вписване на прекратяване на ЕООД на основание чл. 157 от ТЗ, респ. да се пристъпи към ликвидация.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен.

ПО РАЗНОСКИТЕ ПО ДЕЛОТО:

При този изход на производството, ответникът следва да бъде осъден да заплати на съда разноски за държавна такса в **размер на 80 лева** на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК, както и **сумата 250 лева** – адвокатско възнаграждение за особен представител платена от бюджета на съда, която макар, че е била определена в размер на 500 лв., е изплатена в намален размер във връзка с неявяването в ОСЗ на адв. А..

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 155, т. 3 от ТЗ „Д.****” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „****”, ап.3, чрез особения си представител: **адв. С. А. - САК**, със съдебен адрес: гр. София, ул. „****” ап. 7, по иска, предявен от **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, с адрес: гр. София, бул. „Витоша” № 2.

ОСЪЖДА „Д.****” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „****”, ап.3 **на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК**, да заплати по сметка на **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД сумата 330 лева (триста и тридесет лева)**, представляваща дължима държавна такса в размер на 80 лева (осемдесет лева) и адвокатско възнаграждение за особен представител, в размер на 250 лева (двеста и петдесет лева), което е изплатено на особения представител от бюджета на съда.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, да се изпрати на **АВп-ТРРЮЛНЦ** заверен препис от настоящето решение за обявяване в Регистъра и откриване на производство по ликвидация.

Съдия при Софийски градски съд: _____